

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 147/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť L. V., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 110/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. V. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. januára 2009 doručená sťažnosť L. V., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa č. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 110/2003.

Zo sťažnosti nevyplývalo, či sťažovateľ využil právny prostriedok na ochranu jeho základných práv podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), nebolo k nej priložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ale obsahom sťažnosti bola žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd preto 31. marca 2009 vyzval sťažovateľa na doplnenie podania v lehote 15 dní od doručenia výzvy a požiadal ho, aby náležite preukázal odôvodnenosť žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu svojimi osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi predložením ústavnému súdu predpísaným spôsobom vyplneného a potvrdeného príslušného tlačiva. V tejto súvislosti ústavný súd sťažovateľa náležite poučil o podmienkach, ktorých splnenie sa podľa § 30 a § 138 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde vyžaduje na to, aby bolo možné žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť, a upozornil ho okrem iného na to, že jednou z týchto podmienok je preukázanie skutočnosti, že v prípade podanej sťažnosti nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavných práv.

Ústavný súd tiež vyzval sťažovateľa na preukázanie vyčerpania právneho prostriedku na ochranu jeho základného práva a pripomenul mu, že v danom prípade je týmto prostriedkom sťažnosť podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Na výzvu sťažovateľ reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 28. apríla 2009, ktoré obsahovalo iba čiastočne vyplnené a potvrdené tlačivo o jeho osobných, majetkových

a zárobkových pomeroch, ktoré však neobsahuje údaje o príjmoch sťažovateľa ani jeho manželky, aj keď je v ňom informácia, že je zamestnaná. Dôkaz o realizácii právneho prostriedku ochrany základného práva sťažovateľa – podanie sťažnosti na priedaňhy v konaní predsedovi okresného súdu – sťažovateľ nepredložil.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona o súdoch.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky, ktoré mal k dispozícii podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je teda jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podanie uvedenej sťažnosti na prietahy predsedovi okresného súdu napriek výzve nepreukázal.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh prerokoval na neverejnom zasadnutí a zistil, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú odmietol.

Nedostatkom predloženého tlačiva o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, v ktorom sťažovateľ nevyplnil časť označenú ako „Prijemy z pracovného (členského) pomeru alebo nemocenského poistenia (sociálneho zabezpečenia)“, sa ústavný súd už ďalej nezaoberal, ani sťažovateľa opätovne na odstránenie nedostatkov nevyzýval.

Sťažovateľovi by totiž za daných okolností (nepripustnosť sťažnosti) nebolo možné ustanoviť právneho zástupcu najmä z dôvodov nepreukázania skutočnosti, že v prípade podanej sťažnosti nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavných práv, čo je jednou z kumulatívnych podmienok pre takéto rozhodnutie ústavného súdu.

Ústavný súd na záver poznamenáva, že odmietnutie sťažnosti v tomto prípade neznamená, že by sa sťažovateľ v tejto veci už nemohol v budúcnosti na ústavný súd obrátiť. Ochrana základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy pri pokračujúcej nečinnosti okresného súdu by však mohol ústavný súd poskytnúť iba v prípade, že budú splnené podmienky konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2009